

Fiskerierhvervet er saa forskelligt. Meget Fiskeri er Sæsonfiskeri, som f. Eks. Bundgarnsfiskeri, der gennemsnitlig er et meget lønnende Fiskeri. De Fiskere, der driver dette Fiskeri, fisker kun i visse Perioder og har den øvrige Tid optaget af at bøde Garn, imprægnerer Garn, tildanne Bundgarnspøle, istandsætte, rense, tjære og male Baade o. s. v., et Arbejde, hvortil de ofte har ikke saa lidt lønnet Medhjælp. Disse Fiskere er saaledes ikke arbejdsløse, fordi de kun fisker f. Eks. 4 à 6 Maaneder om Aaret. Arbejdsløsheden kan heller ikke godtgøres ved Værdien af Fiskernes Redskaber.

Linefiskerne paa Jyllands Vestkyst, der i Fællesskab benytter samme Baad, har hver sine Liner (Bakker), der ikke er meget kostbare, men de kan desuagtet under normale Forhold tjene det fornødne til Livets Ophold. Vanskelighederne ved at bestemme, hvornaar en Fisker er arbejdsløs, og godtgøre, naar en Fisker virkelig er værdig trængende til at komme i Betragtning som arbejdsløs, er under normale Forhold saa stor (naar det ikke er Sygdom, der forårsager Arbejdsløsheden), saa at Bestyrelsen ikke har turdet anbefale Statshjælp grundet paa Arbejdsløshedskasser til de Fiskere, der under de nuværende Krigsforhold er blevet arbejdsløse. Man har troet og tror endnu, at saavel Staten som de nødlidende Fiskere vil være bedst tjente med, at Spørgsmaalet ordnes paa den eller lignende Maade, som der er foreslaaet i ovennævnte Andragende af 13. November 1917.

Som vore Husmænd med en Jordlod til 3 à 4 Køer er deres egen Arbejdsgiver, er Fiskerne det ogsaa om end under flere forskellige Former, og da man mener, at en virkelig Kontrol med Sagen paa Grundlag af Landsdels-Arbejdsløshedskasser er umulig, kan man ikke anbefale denne Form for Hjælp til de p. T. arbejdsløse Fiskere.

Skulde Regeringen desuagtet, til Trods for de i 2 Maaneder førte Forhandlinger om Bestyrelsens Forslag og Andragende af 13. November 1917, nu gaa bort fra dette og henvise Fiskerne til at oprette Arbejdsløshedskasser, maa man ikke alene beklage dette uventede Resultat af nævnte Forhandlinger, men tillige fastholde, at Forhandlingernes Forløb ikke har givet Fiskernes Repræsentation nogen Grund til at vente dette Udfald af Forhandlingerne.

Man skal sluttelig udtale:

Naar man særlig har ønsket den andragede Form for en direkte Understøttelse til Fiskerne, er det, fordi vi anser denne Hjælp som noget foreløbigt, der kun skulde virke, indtil Fiskerne frit kan optage deres Erhverv som før Krigen.

For Dansk Fiskeriforening

I Ærbødighed

M. C. Jensen.

J. Videbæk.